

Hội Ái Hữu Nguyễn Đình Chiểu & Lê Ngọc Hân Mỹ Tho

4555 University Ave San Diego, CA 92105-USA

Phone: 619-584-7568-Fax: 619-284-9822

Website 1: ndclnh.tripod.com -

Website 2: saigonline.com/ndclnh

Email: vinhngo2000@yahoo.com

“Chúng ta mất hết chỉ còn có nhau”

Nguyễn Thị Trung

Câu thơ đọc được đâu đó bỗng dung xót xa ngâm ngùi trong tôi. Xa cách, tất cả đều đã trên dưới ba mươi năm. Đối với kẻ viết bài này thì đã ba mươi bảy năm xa trường lia bạn, hai mươi tám năm xa quê hương phân ly ruột thịt. Chợt nghĩ lại mà thảng thốt cả hồn, tới một ngày cuối tháng 4 đã làm đổi thay cả cuộc đời bao nhiêu người. Và chắc chắn, không nhiều thì ít, chúng ta đã có mất mát. Mất của cái nhà cửa việc làm, mất cả người thân yêu bè bạn thân sơ.

Giờ đây, lưu lạc phương xa. Nghĩ lại, một số chúng ta cũng đã vô cùng may mắn khi tìm lại được nhau sau bao nhiêu năm bật mù tin tức. Mười năm qua, hội AH NDC-LHN Mỹ Tho tại Nam Cali đã âm thầm làm chiếc cầu nối cho học trò tìm lại Thầy Cô, cho bạn cũ gọi nhau nghẹn ngào không nói nên lời, cho bao tình thân nối lại để kỷ niệm trùng trùng kéo về bữa vầy ký ức. Mười năm rồi, một thập niên đã trôi qua trong công khó của vị Hội trưởng tiên nhiệm khả kính Trần Quang Minh, giờ đang ung dung hưởng nhàn nhưng vẫn không quản ngại đóng vai cố vấn đề hướng dẫn giúp đỡ cho Hội luôn vững mạnh. Và qua những bản tin gần đây chúng ta lại phải công nhận là anh Hội trưởng đương nhiệm Ngô Ngọc Vĩnh, cũng đã oằn vai cho những tin tức, bài vở, hình ảnh được phong phú hơn. Đặc biệt là những bản tin gửi qua Internet đã được anh trình bày rất đẹp với màu sắc linh động rõ ràng hơn những bản copy đen trắng đến với quý vị qua đường bưu điện. Với nếp sinh hoạt điện tử hiện đại, đa số chúng ta đều sử dụng computer nên tin tức gọi đi và nhận về với tốc độ vô cùng nhanh chóng. Anh Hội trưởng đã chuyển những bản tin qua Internet đến rất nhiều Thầy Cô bè bạn khắp thế giới và ước mong có thêm nhiều địa chỉ email để mỗi bản tin đến với tất cả vừa nhanh vừa tiện lợi, nhất là đỡ tốn kém ngân quỹ chi vào tem thư in ấn, nhờ thế chúng ta sẽ có thêm phương tiện vào những chương trình giúp đỡ như từ trước đến nay

(qua Tết tặng Thầy Cô, học bổng cho các học sinh nghèo, hiếu học ở quê nhà).

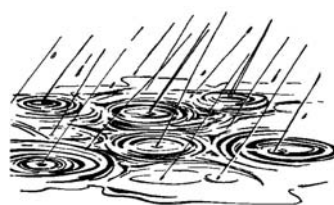
Thú thật, nếu cứ than thở câu “vác ngà voi” mãi thì hóa ra chúng tôi như làm công tác của kẻ bắc cầu một cách miễn cưỡng. Thưa quý vị, không phải như vậy đâu. Các anh chị em trong BCH rất vui khi nhận được nhiều thư gửi về ngợi khen, khích lệ và đóng góp thêm vào quỹ sinh hoạt. Lòng cảm kích này chúng tôi không thể dùng lời cảm ơn thông thường mà chỉ biết bảo nhau sẽ cố gắng nhiều hơn, không chút tư lợi cho riêng ai, chỉ vì lòng tin và yêu thương từ tất cả. Và đó là chúng ta “*chỉ còn có nhau*” trong đời sống mong manh và vô thường này...”

RỬA CHỢ

Huyền Quốc Minh (Đức Quốc)

Nhớ lại hồi còn tắm bé với cái tuổi 11,12 ,mỗi lần nghe nói đến hai tiếng RỬA CHỢ là trong bụng tôi thấy vui mừng và nôn nao làm sao ấy.Người ta thường nói,con nít thích vọc nước,tắm nước quả không sai ! Tôi đây cũng không ngoại lệ.

Hàng mấy thập niên trước năm 1975,gia-đình ba mẹ tôi có tiệm buôn bán đối diện Cửa Bắc tại nhà lồng Chợ Mỹ-Tho mà chợ cá dọc theo đường Trưng-Trắc gần đó được xây cất phía trên con sông Tiền-Giang.Cũng vì cái chợ cá náo-nhiệt, nhưng dơ bẩn

có mùi...đặc-biệt khó chịu nhất thành phố này mà chính quyền địa phương mới cho đội phòng hỏa cứu hỏa dùng xe chữa lửa mỗi tuần đến đây xịt

rửa một lần,sẵn tiện rửa hết luôn những con đường đi ngang dọc trong nhà lồng chợ và bốn đoạn đường ngắn bao xung quanh ngôi chợ.

Vào thời diêm cuối thập niên 50 và mãi đến sau này,ba trường tiểu học dạy chữ Tàu cho con em người Hoa là Quảng-Triệu,Tân-Dân và Sùng-Chánh mà anh chị em tôi đang theo học mỗi tuần được nghỉ một ngày rười,tức là chiều thứ bảy và trọn ngày

chúa-nhật.Riêng tôi,sau giờ tan học trưa thứ bảy là trong bụng cảm thấy vui thích lắm vì buổi chiều được xem *rửa chợ*.

Chợ Mỹ-Tho ồn ào và sầm-uất nhất vào buổi sáng.Nhưng khoảng từ một giờ trưa trở đi,người bán và người mua thưa dần thấy rõ.Đến hai giờ thì các con đường xung quanh chợ đều được dọn dẹp trống và xe cộ có thể lưu-thông được.Để lại một quang-cảnh ngồn-ngang đầy rác rưởi thật...mất vệ-sinh.Tội nghiệp cho những người phu quét chợ phải cật lực gom hàng núi rác lên xe và kéo đến ngã ba bờ sông gần chợ cá...đổ xuống đó cho nước cuốn trôi đi.Cũng vào giờ nắng chói ngày thứ bảy hàng tuần,chiếc xe cứu hỏa to lớn đồ chơi như “cục lừa” khổng lồ hụ còi inh ỏi đẹp đường hiên ngang từ từ tiến vào chợ.Đám con nít đang đợi chờ vui reo chạy theo xe như đón tiếp “xe hoa” không bằng.

Điểm đậu cố định của xe chữa lửa là sát mé bờ sông ngã ba đường đường Trung-Trắc và Võ-Tánh, bên cạnh chợ cá.Đội nhân viên *rửa chợ* trong bộ đồng phục rất oai, đầu đội nón bảo-hiểm,chân mang giày ống cao su nhanh nhẹn nhảy xuống xe để chuẩn bị các thứ cho công việc sắp làm.Bọn con nít đứng xung quanh nhìn xem trầm trồ có vẻ thán phục lắm ! Có đứa còn ngây ngô hỏi các chú bác rằng :

- Thưa chú, sau này lớn con có thể *rửa chợ* như các chú được hay không ?

Đội *rửa chợ* gồm khoảng sáu người cao lớn khoẻ mạnh.Họ phân công làm việc một cách mau lẹ và mạch-lạc.Hai người tháo cái ống nước lớn đặc-biệt gắn trên xe bằng cao su có đường kính chừng 15 cm,dài độ 5 mét xuống và nối liền một đầu vào máy bơm bên hông xe,còn một đầu có bao bọc bọc lỗ lớn bằng kim loại cho thả xuống nước dưới sông.Nhưng họ còn cẩn thận buộc đầu này vào bên trong một cái thùng thiếc có nhiều lỗ lớn để phòng nghẹt nước bởi rác bám vào.Các nhân viên khác thì vác những bành ống nước bằng cao su có bọc vải bố bên ngoài được cuộn tròn,đi thành hàng cách khoảng xa xa rồi đặt xuống đất lăn cho dài ra,sau đó vặn khớp nối lại giữa đầu dây của hai ống nước bằng kim loại thành một ống nước thật dài có hai đầu.Một đầu được bắt chặt vào máy bơm nước ra bên hông xe.Đầu đó xong xuôi rồi thì ông đội-trưởng cầm cái vòi xịt nước bằng nhôm cứng,dài chừng nửa thước có một đầu tùm nhỏ lại vội vã đi lên đầu trên vặn chặt vào đầu ống nước.Lúc này thì đám con nít mừng vui hơn bao giờ

hết,vì vòi nước sẽ bắt đầu xịt.Vài nhân viên liền gọi to dây chuyền cho đến địa điểm chiếc xe cứu hỏa đậu để tài xế cho nổ máy và nước từ dưới lòng sông bắt đầu được bơm lên chạy dài theo ống nước.Thật vui thích cho bọn trẻ khi chăm chú nhìn thấy dây ống nước dài ở dưới đất đang dẹp lép bỗng căng phồng tròn lên và nhanh chóng chạy dài.Dòng nước đầu tiên được phun xịt ra bao giờ cũng rất mãnh-liệt.Mặc dù đã chuẩn bị tư thế cùng với hai nhân viên phụ đứng phía sau cầm dây ống nước,nhưng ông đội-trưởng vẫn không khỏi bị mất thăng bằng khi dòng nước mạnh trong vòi vừa xịt ra, khiến đám con nít đứng kề bên đó phá lên cười thích thú.

Nơi chôn được xịt rửa trước nhất là khu bán thịt heo trong nhà lồng chợ.Tất cả chủ sạp đều đã dọn dẹp đóng cửa nên trong chợ nhìn thấy vắng tanh và thật trống trải.Nền đất của mấy chục gian hàng bán thịt heo phải nói là...dơ như heo.Nhờ vòi nước chia chúi xuống đất với dòng nước cực mạnh nên lớp nhớp nhúa dầy cộm trên nền gạch được bong mất sạch-sẽ.Kế đến,đội rửa chợ kéo dây nước đến khu bán tạp hóa.Những con đường ngằn ngang dọc này tuy không dơ bẩn bằng khu bán thịt heo,nhưng cũng “đóng hờm” không ít.Tiếp theo đó là khu rộng lớn chiếm phân nửa nhà lồng chợ bán basar,giày dép và phần lớn là sạp vải thì dơ vất và hơn cho đội *Rửa Chợ*.Vòi nước dài trên 100 mét được nối ráp lại bởi nhiều khúc không đủ trải hết được trên mặt đất của tất cả những con đường đi trong nhà lồng chợ,vì thế mà cứ mỗi lần xịt rửa xong một đoạn đường dài thì đội *Rửa Chợ* phải quay đầu ngược lại để đi sang con đường kế tiếp.Đến vài đoạn đường sau cùng ngoài bìa,vì dây ống nước không đủ dài,nên một ông trong đội phải chạy ra xe đậu ngoài bờ sông yêu cầu tắt máy,đồng thời ông ta vác trở vào một bành dây ống nước để nối dài thêm.Dây ống khi đầy nước coi vậy mà rất nặng,ngoài ông đội-trưởng dẫn đầu cầm vòi xịt nước ra thì phía sau có đến hai,ba nhân viên phụ nâng ống nước và kéo theo một cách khó khăn.Khối lượng nước khá lớn đã xịt ra theo những chỗ thoát nước được xây lõm dưới đất chảy xuống cống rãnh.Toàn bộ mặt đất nhà lồng chợ mới được xịt rửa xong dĩ nhiên thấy sạch sẽ mới lạ rất nhiều.Tuy nhìn còn ẩm ướt,nhưng đến sáng hôm sau khi nhóm chợ thì đã khô ráo và có “bộ mặt” mới thật tươi mát.

Sau khi xịt rửa xong nhà lồng chợ, máy xe cứu hỏa được tắt để máy bơm nước tạm ngưng hoạt-động, trong thời gian này,đội *rửa chợ* kéo ống nước “sẹp” ra phía ngoài để xịt rửa bốn đoạn đường ngằn

bao xung quanh ngôi chợ Mỹ-Tho mà đặc-biệt khu vực chợ cá dờ bản và...nhất được xịt rửa sạch.

Trong lúc *rửa chợ*, thỉnh thoảng dòng nước đang xịt rửa bỗng nhiên chảy yếu chậm lại thấy rõ thì nhân viên *rửa chợ* thừa biết là đầu ống hút nước dưới lòng sông đã bị nghẹt.Thế là xe chữa lửa phải tắt máy để cho máy ngưng bơm nước.Họ kéo ống nước lớn có bọc cái thùng thiết ở dưới nước lên để gỡ lấy hàng khối rác bám đầy ra rồi thả trở lại xuống nước.

Ngày cuối tuần *rửa chợ* nào gặp lúc nước lớn lên thì đội *rửa chợ* vui mừng, còn nhằm ngày trăng khuyết nước ròng thì họ phải nổi thêm một cái ống hút nước cho ra xa đến mặt nước.

Lâu lâu, có khi đang lúc *rửa chợ*, gặp một vài dây ống nước nào đó quá cũ nên vải bố bị mục lung vải lỗ,tạo thành những tia nước nhỏ phun xịt cao ra phía ngoài,làm trò chơi và vui mắt cho đám con nít không ít.

Hàng tuần, trong suốt thời gian *rửa chợ* khoảng bốn tiếng đồng hồ, đám con nít phần lớn đi chân không,ở trần,mặc quần xà lỏn,không rõ từ đâu tới đều luôn có mặt đi theo phía sau những nhân viên cầm ống và vòi xịt nước mà xem một cách say mê.Hầu như đứa nào ít nhiều gì cũng đều bị ướt mình,nhưng bọn chúng lấy làm rất vui thích.Đội *rửa chợ* phải công nhận là rất dễ thương,dễ chịu.Cứ lo chăm chỉ thi hành nhiệm vụ của mình.Đôi lúc có đứa đứng án làm cản trở tầm hoạt-động mà họ không hề rầy la lớn tiếng.Tôi nghiệp cho họ sau một buổi chiều làm việc nặng nhọc với nước dưới nắng cháy,mặt mày người nào cũng đỏ ngòm,áo quần ướt sũng mà vẫn thấy họ luôn biểu lộ niềm vui và nụ cười trên nét mặt đầy sạm nắng.

Ngày xưa khi còn ở quê nhà,với bản tính thích "đi cho biết đó biết đây", nên hầu hết các tỉnh thành lớn nhỏ ở miền Nam từ cố-đô Huế cho đến đất Mũi đều có dấu chân của tôi đặt tới.Dãy đất Việt hình chữ S,vùng 4 ở miền Nam được xem là trù phú nhất với đất đai màu mỡ,dân cư đông đúc,ruộng lúa phì nhiêu,cây trái xum xuê,sông ngòi chằng chịt,tôm cá đầy sông.Hầu hết chợ cá của các tỉnh thành thuộc vùng đồng bằng sông Cửu-Long đều được xây cất gần bờ sông để thuận tiện cho việc vận chuyển,nhưng đi đến bất cứ địa phương nào,tôi chưa hề nghe thấy nói đến hai tiếng *Rửa Chợ*.Đáng mừng thay duy nhất chỉ có thành-phố Mỹ-Tho nhiều cây trái là có chương-trình *Rửa Chợ*.Hồi nhỏ tôi nghe nói,vào thập niên 50,một vị tinh-trưởng nào đó đã chủ-trương đề xướng làm sạch sẽ chợ Mỹ-Tho mà về

sau,những ông Đầu Tinh kế tiếp nhận thấy rất hợp lý nên cứ chiếu theo thi-hành.Đó cũng là một đặc-ân cho thành phố đầy bóng mát rất thích hợp khi mang tên Đẹp và Thơm này.

Trong tất cả các chợ mà nhất là *chợ cá*, nếu không được quan-tâm đến vấn đề vệ-sinh thì phải nói là...hết ý kiến ! Buồn thay cho "Hòn Ngọc Viễn-Đông" sáng chói của chúng ta ngày xưa lại bị phải chợ cá Trần Quốc-Toản làm cho *hoen danh ố tiếng*.Nói đến chợ cá trên đường Trần Quốc-Toản ở Chợ-Lớn năm nào,tôi xin được phép : miễn bàn !

Viết xong ngày 24 tháng 01 năm 2005.

Lời Ban Biên Tập Bản Tin: Để Con, Cháu của các CHS NDC & LNH được sanh ra và lớn lên ở Hoa Kỳ hoặc các Quốc Gia khác, có cơ hội làm quen với Bản Tin, chúng tôi xin được đăng tải mỗi kỳ một bài viết sưu tầm bằng Anh Ngữ có nội dung gần gũi với cuộc sống. Mong đón nhận ý kiến của người đọc.

Mouse Story

A mouse looked through the crack in the wall to see the farmer and his wife open a package.

"What food might this contain?" The mouse wondered he was devastated to discover it was a mousetrap.

Retreating to the farmyard, the mouse proclaimed the warning.

"There is a mousetrap in the house! There is a mousetrap in the house!"

The chicken clucked and scratched, raised her head and said, "Mr. Mouse, I can tell this is a grave concern to you, but it is of no consequence to me. I cannot be bothered by it."

The mouse turned to the pig and told him, "There is a mousetrap in the house! There is a mousetrap in the house!"

The pig sympathized, but said, "I am so very sorry, Mr. Mouse, but there is nothing I can do about it but pray. Be assured you are in my prayers."

The mouse turned to the cow and said, "There is a mousetrap in the house!"

There is a mousetrap in the house!"

The cow said, "Wow, Mr. Mouse. I'm sorry for you, but it's no skin off my nose."

So, the mouse returned to the house, head down and dejected, to face the farmer's mousetrap alone.

That very night a sound was heard throughout the house -- like the sound of a mousetrap catching its prey.

The farmer's wife rushed to see what was caught. In the darkness, she did not see it was a venomous snake whose tail the trap had caught.

The snake bit the farmer's wife. The farmer rushed her to the hospital, and she returned home with a fever. Everyone knows you treat a fever with fresh chicken soup, so the farmer took his hatchet to the farmyard for the soup's main ingredient.

But his wife's sickness continued, so friends and neighbors came to sit with her around the clock. To feed them, the farmer butchered the pig.

The farmer's wife did not get well; she died. So many people came for her funeral, the farmer had the cow slaughtered to provide enough meat for all of them.

The mouse looked upon it all from his crack in the wall with great sadness.

So, the next time you hear someone is facing a problem and think it doesn't concern you, remember -- when one of us is threatened, we are all at risk.

We are all involved in this journey called life. We must keep an eye out for one another and make an extra effort to encourage one another.

TIN HỌP MẶT

Họp Mặt hàng năm

Đề đánh dấu 10 năm thành lập Hội AH CHS ĐNC & LNH tại California, Hoa Kỳ. Ban Chấp Hành sẽ tổ chức **Buổi Họp Mặt hàng năm** vào ngày **22 tháng 10 năm 2006** tại Nam California, Hoa Kỳ.

(Địa điểm sẽ được thông báo trong Bản Tin 41)

Đây là dịp để quý Thầy Cô và các Anh Chị CHS có dịp gặp nhau, nhìn lại chặng đường đã qua và hướng về tương lai trong các công tác mang tính chất "Ái Hữu".

Chúng tôi rất mong được gặp lại Quý Thầy Cô và các Anh Chị trong ngày Họp Mặt.

Đặc San 2006 sẽ được phát hành trong dịp này. Hạn chót để nhận bài là ngày 31 tháng 7 năm 2006.

Bài vở xin gửi về địa chỉ email:

vinhngo2000@gmail.com hoặc địa chỉ ghi trên

Bản Tin

Chút Tình Mong Manh

(Cho người tình lỡ)

Anh qua đời em như mây ngoài nắng
Nhờn như cười cánh hoa nở đầu xuân
Có một đêm anh trắng sáng bên màn
Soi sáng hồn em niềm đau dóm đó

Từ thuở hồn mang cuộc tình mở ngõ
Lời bạt thơ để ấp úng vô ngôn
Cho nên chi mây nặng hạt muện phiền
Rớt xuống đời nhau lời kinh hối lỗi

Mai có lỡ em đành xin thương khó
Khóc chút tình qua, nứ sợi mỏng manh
Phải chi anh cứ mãi nắng vô tình
Khô khát lòng ai mùa trăng cổ sử

Em sẽ mãi là người trong thơ cổ
Ru chút tình mình trên ngọn liễu tơ hao
Ngôi đốt hương xưa chờ gió giao mùa
Nhắc chùng anh kéo thu về bờ ngõ

Em cũng sẽ là chim bay trên biển bắc
Hót mãi về sau nửa khúc Tầm Dương
Chuồn lòng say tập tễnh bước nghệ thường
Ngơ ngẩn mãi tơ trời bên hiên vắng

Mai có về mây kia trong gió sớm
Ghé thăm nhau có nặng cuộc tình đau
Lòng nhắn nhẹ thôi thì thôi anh nhỉ
Tiếc chi nhau nước chảy mãi dưới cầu

Em cứ hỏi trong hư hao ngày tháng
Có hay chăng anh một cuộc tình gần
Không quá khứ, không tương lai nhưc bước
Để một đời thôi khóc tiếc thương nhau

Minh Hằng

SINH HOẠT CỦA CÁC CHS NĐC & LNH

Trong dịp về Việt Nam vào đầu năm 2006, Cô Huỳnh Thị Trị đã có dịp gặp lại một số các CHS Lê Ngọc Hân

Ly Rượu mừng đầu năm Bính Tuất của các CHS Lê Ngọc Hân (1962-1969) trong dịp CHS Lê Mỹ Dung và Chung Bích Liên về thăm Việt Nam.

Họp mặt của các CHS Lê Ngọc Hân (1966-1973) ở Saigòn, Việt Nam tháng 2/2006, cùng với Giáo Sư Nguyễn Trần Trác

Một góc của sân trường Lê Ngọc Hân qua nét vẽ của CHS Võ Bạch Thủy vào năm 1969.

Nuôi tiếc

Ngôi trường cũ, tuổi học trò hoa mộng,
Kỷ niệm nào, theo tháng cũng dần xa.
Đâu ô cửa, khung trời xanh tôi đã,
Thả tâm hồn theo cánh bướm bay qua.

Cho Anh,

Em đã trao anh, tình đầu tha thiết,
Bước chân ngoan, tà áo trắng học trò.
Anh đi rồi, hai phương trời cách biệt,
Đêm đợi chờ em trĩu nặng phiền lo.

Hạnh Ngộ,

Ta đã yêu nhau tự thuở nào,
Một lần hạnh ngộ tựa chiêm bao.
Tình ta sâu kín, duyên tiền kiếp,
Ước nguyện muôn đời đẹp trắng sao.

Lê Ngọc Trưng Dương.

Di ảnh Thầy Đoàn Duy Tường (Tháng 4/2006)

Vòng Hoa của Hội AH CHS NDC & LNH tại California, Hoa Kỳ trước linh cửu Thầy Đoàn Duy Tường

Rất đông các vị Thầy Cô và CHS NDC & LNH đã đến thăm viếng và chia buồn cùng gia đình Thầy Đoàn Duy Tường.

Thế hệ Học Sinh Lê Ngọc Hân (hình trên) và Nguyễn Đình Chiêu (hình dưới) nói tiếp, đã chào từ biệt khi linh cửu Thầy được đưa ngang hai ngôi Trường lần sau cuối.

Ai Vãn

(Bài Ai Vãn được Thầy Tấn Văn Công đọc trước linh cửu Thầy Đoàn Duy Tường).

Vừa đây một nữ học sinh Mỹ Tho định cư ở Úc có gửi Anh một quà nhỏ. Anh mời một số bạn trong đó có tôi đến quán “Điểm Hẹn” để ăn mừng. Anh bảo không phải mừng vì món quà mà mừng cho Tình Thầy Trò thiêng liêng cao quý. Ngày hẹn 18 tháng 4 năm 2006. Giờ hẹn 8 giờ sáng.

Thương thay, Anh đã lỡ hẹn với chúng tôi vì Anh có một cái hẹn khác quan trọng hơn. Và như vậy Anh Đoàn Duy Tường ra đi vĩnh viễn về cõi Vĩnh Hằng vì Anh thường nói: Nơi đây có những điệu nhạc réo rất như suối reo rừng vắng, vi vút như gió núi về đêm, bỗng trầm như sáo diều cao ngất, nhật khoan như mưa thu trên lá...Tôi tin rằng Anh hiện giờ đã hoà

với điệu nhạc buồn muôn thuở mà Anh đã từng ôm ấp, nâng niu, nắn nót trong tim.

Anh có soạn một Bộ Sưu khảo: “ Nhạc Ngũ Âm” để đối chiếu và so sánh mỗi tương ứng giữa Nhạc Cổ Việt Nam và Nhạc Thất Âm của Tây Phương. Gia đình nên trân trọng bảo giữ tác phẩm này.

Ngày 15 tháng 4 năm 2006 trong một phiên họp của Anh Em Cựu Giáo Chức Mỹ Tho, Anh đã say sưa hát 4 bản nhạc do Anh sáng tác.

Ngày 16 tháng 4 năm 2006 Anh và chúng tôi uống cà phê.

Ngày 17 tháng 4 năm 2006 chúng tôi vẫn uống cà phê cho đến 11 giờ, trước khi chia tay còn hẹn gặp lại hôm sau.

Sáng hôm sau ngày 18 tháng 4 năm 2006 lần đầu tiên trong đời cũng là lần cuối cùng Anh Đoàn Duy Tường lỡ hẹn. Đời người như chiếc lá, trách chi cơn gió vô tình.

Anh ra đi bỏ lại bao nhiêu thương tiếc cho Chị và các Cháu và cho đồng đảo đồng nghiệp, bạn bè thân hữu cũng như các học sinh của hai Trường Nguyễn Đình Chiểu và Lê Ngọc Hân.

Anh Đoàn Duy Tường, Anh hãy yên nghỉ. Những nốt nhạc của Anh, những ký âm Do, Ré, Mi, Fa, Sol... của Anh vẫn mãi mãi trong ký ức của chúng tôi đây đó trên cõi trần này và trong tâm của rất đông học trò của Anh rải rác muôn phương.

Vĩnh biệt Anh ĐOÀN DUY TƯỜNG!

Nguyễn Hạnh NTP

Tin Buồn

Chúng tôi vô cùng thương tiếc báo tin cùng quý Thầy Cô và các Anh Chị CHS Nguyễn Đình Chiểu và Lê Ngọc Hân:

1/ Thân phụ Anh Nguyễn Văn Nở, thành viên trong BCH Hội AH CHS NDC & LNH, là **Cụ Ông Nguyễn Văn Huệ, Pháp danh Thiện Huệ**, sanh năm 1924 đã qua đời ngày 10 tháng 4 năm 2006 nhằm ngày 13 tháng 3 Âm Lịch, năm Bính Tuất tại Chợ Gạo, Việt Nam. Hưởng thọ 82 tuổi.

2/ **Thầy Đoàn Duy Tường**, Giáo Sư Âm Nhạc tại Trường Lê Ngọc Hân và Nguyễn Đình Chiểu, đã qua đời ngày 18 tháng 4 năm 2006 tại Mỹ Tho, Việt Nam. Hưởng thọ 77 tuổi.

3/ **Chị Trần Thị Kiêm Anh**, Pháp danh Diệu Minh là Phu nhân Anh Lâm Vĩnh Phú, mất ngày 26 tháng 3 năm 2006 tại California, Hoa Kỳ, hưởng thọ 67 tuổi.

4/ **Cụ Ông Lê Văn Đức** là Nhạc Phụ CHS Ngô Hồng Lĩnh qua đời tại Việt Nam ngày 28 tháng 4 năm 2006, hưởng thọ 86 tuổi.

5/ **Bà Lý Huệ Trinh**, thân mẫu anh La Thanh Danh (vợ là chị Tăng Bửu Liêng) mất ngày 12 tháng 3 năm 2006 tại Canada, hưởng thọ 86 tuổi.

Chúng tôi xin thành kính chia buồn cùng gia đình người quá cố và nguyện cầu linh hồn Cụ Ông Nguyễn Văn Huệ, Thầy Đoàn Duy Tường, Chị Trần Thị Kiêm Anh, Cụ Ông Lê Văn Đức, Cụ Bà Lý Huệ Trinh được yên nghỉ nơi cõi vĩnh hằng.

Một chút tưởng nhớ Thầy Đoàn Duy Tường

Thầy ơi có lẽ Thầy đã quên rồi. Nhưng em thì còn nhớ mãi. Rằng Thầy còn nợ em bốn kỳ, mỗi kỳ năm điểm, tổng cộng là hai mươi điểm Thầy chưa có dịp trả cho con nhỏ học trò này. Thầy chau mày hả? Em nhắc Thầy nhớ nha. Những năm đệ nhất cấp Thầy dạy nhạc chúng em và cũng hướng dẫn cho những sinh hoạt văn nghệ của trường LNH. Em là con nhỏ thích hát, hát đơn ca, hợp ca, hát cho các bạn khác vỹ (Ngày xưa Hai Bà Trưng, Tiếng sáo Thiên Thai...) Thầy cung học trò lắm, nhất là đứa nào có tham gia vào chương trình văn nghệ là Thầy cho mỗi đứa thêm năm điểm vào mỗi kỳ thi lục cá nguyệt. Hai năm liền tiếp học nhạc từ Thầy, em được thêm bốn kỳ năm điểm phụ trội nhưng chưa bao giờ xài tới bởi nhỏ học trò này của Thầy vừa thương kính Thầy, vừa thích học nhạc lý nên kỳ thi nào cũng 20/20. Vậy đó Thầy nhớ ra chưa? Thầy gật gù. Vậy là Thầy nhớ ra rồi. Và bảo thôi để đó đi, có dịp Thầy trả cho. Dạ thưa Thầy, chắc chắn sẽ có dịp. Bởi vì một ngày nào đó em cũng sẽ gặp lại Thầy khi hết “lease” chỗ trọ trần gian này. Hôm nay, chỉ là tạm biệt nhau thôi. Một nén hương lòng em tiễn Thầy với lời cầu nguyện “Thầy thông dong với cung đàn nốt nhạc nơi cõi an lạc trên kia.”

Một học trò cũ,
NTT.

Ngày 28 tháng 3 năm 2006, Hội AH NĐC & LNH Mỹ Tho, Úc Châu đã làm Lễ ra mắt Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 2006-2008. Hình trên các vị trong Ban Cố Vấn và Ban Chấp Hành đang ra mắt người tham dự. Chị Ngọc Hân Ngô Thị Bạch Tuyết, là Tân Hội Trưởng, đang đọc lời chào mừng quan khách.

Để giới thiệu các Quốc Gia có Người Việt nói chung và CHS NDC & LNH nói riêng, hiện đang định cư sinh sống, chúng tôi xin giới thiệu một phần trong bài viết: “ Phần Lan: Đất Nước và Con Người” của Anh Trần Châu, là bút hiệu của một CHS Nguyễn Đình Chiểu từ 1954-1961.

PHẦN LAN

Tiền lương, thuế má và An sinh Xã hội :

Xứ Phần Lan trung lập, theo tư bản, dân chủ, tự do, nhưng cách cai trị có đường hướng Xã hội chủ nghĩa, đánh thuế nặng người thu nhập cao, nâng đỡ thành phần thu nhập thấp, quỹ Hưu bổng và quỹ An sinh Xã hội & Y tế rất lớn. Lương công nhân mới vào làm 8 euro/giờ (không có băng cấp gì), ngày làm việc 7,5 giờ, tuần làm 5 ngày. Mỗi năm được nghỉ 5 tuần (ngoài các ngày Lễ chánh thức), gồm 4 tuần mùa Hè (trong tháng 7 đến tháng 9 thôi), và 1 tuần vào mùa Đông, tháng 2. Cả xứ nghỉ đồng loạt như vậy. Các nhà máy sản xuất, thì công nhân sắp xếp nhau trong vòng 3 tháng hè, để luân phiên nhau nghỉ & sản xuất.

Chánh phủ chủ trương đánh thuế nặng người có lương cao, người giàu, nên ít có sự chênh lệch xa giàu nghèo ở đất nước này. Lương công nhân trung cấp độ 1600 euro/tháng (chưa trừ thuế), lương Kỹ sư

(học 4 năm ở trường Cao đẳng Kỹ thuật) độ 2000 đến 2500 euro, M.Sc. lương độ 3000 đến 3500 euro, TS 4000 đến 4500 euro/tháng. Lương Bác sĩ (học 7 năm) mới ra trường độ 3000--3500 euro /tháng thôi. Đó là tháng lương khởi điểm. (Tôi coi như độc thân, vì con đã lớn, bị thuế 37%).

Các nước Bắc Âu nổi tiếng rất tốt về an sinh xã hội. Trẻ em vừa chào đời, được cho 1 thùng quà hay tiền độ 200 euro (1euro= 1,23 đô la Mỹ), và mỗi tháng, cha mẹ được trợ cấp vào lương độ 150 euro, người mẹ nuôi con, được giảm thuế. Trợ cấp trẻ em tăng dần đến đứa con thứ 3 và từ đó giảm dần xuống, kể từ đứa con thứ 4. Khi sanh con, mẹ được nghỉ 1 năm, 6 tháng có lương đủ, kể từ tháng thứ 7, hưởng lương Công Đoàn (khoảng 60 đến 70 % lương), nếu có vào 1 Công Đoàn ngành nghề của mình. Đóng tiền Công Đoàn mỗi năm độ 250 euro. Vừa mới sanh con, cha được nghỉ 1 tuần có lương, để phụ vợ

Công nhân đang đi làm, bị thất nghiệp, do giảm biên chế, sẽ được cho hưởng 1 đến 3 tháng lương nguyên (tùy thâm niên), và sau đó hưởng lương Công đoàn 500 ngày tròn (gần 2 năm). Nếu còn tiếp tục thất nghiệp, sẽ hưởng lương an sinh của quỹ Hưu Bổng nhân dân, độ 500 euro (chưa trừ thuế). Người lãnh thất nghiệp, bị thuế 12%. Phòng Lao động ở tỉnh, có nhiệm vụ tổ chức các lớp học nghề (hay học tiếng Phần Lan thêm cho người nước ngoài), mỗi ngày đi học được cho thêm 8 hay 9 euro, và tùy lớp học, sẽ được ăn trưa miễn phí. Có các quán cơm xã hội để người thất nghiệp đến ăn, giá rất rẻ, gần như cho không. Người thất nghiệp lâu (trên 2 năm, có thể), mỗi tháng được cho thêm 1, 2 thùng quà gồm các đồ hộp, cá, thịt, bánh mì, bánh ngọt.v.v.), có khi cho nguyên 1 con cá hồi còn tươi độ 3 kg. Người thất nghiệp, mỗi tháng hay 3 tháng, phải đến phòng Lao động trình diện 1 lần, để được giới thiệu việc làm (cũng để kiểm soát, vì sợ trốn về nước chơi.). Nếu phòng Lao Động giới thiệu việc làm thích hợp, mà không chịu đi làm (vì lười, hoặc đi vắng), sẽ bị ngưng trợ cấp an sinh! Muốn được trợ cấp lại, phải làm đơn để cứu xét ,sau 3 tháng.

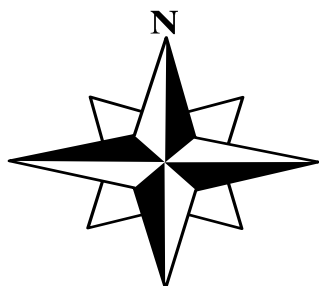
Người thất nghiệp được trợ cấp y tế miễn phí hoàn toàn, gồm tiền khám bệnh BS, tiền thuốc, hay nằm bệnh viện. Các bệnh mãn tính như Cao huyết áp, tiểu đường, AID..v.v., được miễn phí hoàn toàn, dù đang đi làm việc. Người nước ngoài đến được tị nạn, mà bị tật nguyền , có y tá đến săn sóc mỗi tuần, hoặc vợ

được quyền ở nhà săn sóc chồng (hay vợ), có lương thêm độ 600 euro/tháng (cộng vào tiền thất nghiệp).

Mùa Đông, có xe Cảnh sát đi tuần, dọc đường gặp người thất nghiệp say rượu..oắc cần câu, hay nằm vệ đường, bèn..chờ về bớt, cho ngủ 1 đêm, sáng thả ra, vì sợ họ bị.chết rét!!

Mùa Xuân năm 1990, khi gia đình chúng tôi đến tỉnh này, là người đi diện ODP đầu tiên, đi ra đường, thấy lạ, dân Phần Lan,Thụy điển ở đây hỏi, biết là người VN tị nạn, họ ôm hôn rối rít, móc tiền túi cho nữa, làm phải cảm ơn không nhận! Vì xứ Phần Lan lâu nay, ít nhận người tị nạn. Khi người tị nạn hay ODP vừa đến, gia đình tôi được 3 người của Chánh quyền (gồm đại diện chính quyền tỉnh, phòng Xã hội, Y tế) ra tận sân bay Helsinki đón, với 1 bó hoa trên tay. Về đến nơi, đã có sẵn 1 căn hộ có 3 phòng ngủ,(do phòng XH mượn), đầy đủ salon, giường nệm, mền gối , tủ lạnh cao quá đầu người, bếp điện, áo quần, giày dép (tất cả tiện nghi để sinh sống), có cái còn mới nguyên, có cái là đồ của Hội Chữ Thập đỏ đã được giặt sạch). Tủ lạnh có đủ thức ăn trong vòng 1 tuần. Hôm sau, bà y tá đến dẫn cả gia đình đi khám bệnh tổng quát, thử máu, tìm đủ thứ bệnh hết để họ tri. Bà Xã hội đến, cho 1 số tiền gọi là nhập cư của mỗi gia đình, độ 1500 euro (lúc đó là tiền Mark của Phần Lan), và phát luôn tiền An sinh xã hội 1 tháng.. để có tiền xài! Bà cùng dẫn đi chợ siêu thị bảo muốn mua thứ gì thì mua, bà sẽ trả tiền hết!

Mới qua Phần Lan có 1 tuần, 1 bà quen với tôi ,ra ngân hàng Phần Lan gửi về VN 2000 đô la, bị ngân hàng chặn lại liền, hỏi đi tị nạn, có tiền đâu mà gửi về VN, vì tiền này Chánh phủ cho để ăn tiêu, không phải để gửi về VN cho con!!!

Năm 1990, Phần Lan rất yên, dân họ rất hiền hoà, có thể đi ra khỏi nhà, mà không cần khoá cửa lại (khép hờ), mà không sợ bị trộm cắp! Sau khi Liên Xô vỡ ra từng mảnh, tình trạng này không còn nữa, vì dân Liên Xô cũ tràn qua rất nhiều, mang theo nhiều tệ nạn xã hội.

HỘI NGỘ CÙNG CÔ BETTY WILKINSON

Cô Betty Wilkinson gặp lại Thuý Phượng và Chồng, Thu Hương, Ngọc Phượng.

Sau nhiều ngày chờ đợi trong tâm trạng háo hức được nhìn lại Cô Giáo Anh Văn của khoảng giữa thập niên 1960, một nhóm các CHS Lê Ngọc Hân gồm Thuý Quỳnh, Kim Liên, Thuý Phượng, Thu Hương, Ngọc Phượng đã đón tiếp Cô Betty Wilkinson nơi vùng Vịnh San Francisco vào ngày 22 tháng 4 năm 2006 (Quách Kim Yên và Lý Kim Cúc từ các Tiểu Bang khác không về được).

Nếu là CHS NDC hay LNH trong thời gian những năm từ 1966, chúng ta sẽ thấy trên sân trường có bóng dáng của những Thầy Cô người ngoại quốc dạy môn Anh Văn, như Cô Betty, Helene, Kathy hay Bill Morgan. Đây là những người trẻ, vừa tốt nghiệp Đại Học tại Hoa Kỳ, tình nguyện sang các Quốc Gia đang phát triển để giúp đỡ về công tác giáo dục.

Cô Betty Wilkinson đã dạy tại Trường Lê Ngọc Hân từ năm 1966. Sau Tết Mậu Thân ,Cô sang Phi Luật Tân . Đến năm 1970 Cô trở lại Việt Nam , và dạy học trên Đà Lạt.

Có thể nói, đây là nhóm CHS LNH đầu tiên đã liên lạc được với Cô Betty sau hơn 35 năm xa cách. Một điều đáng nói, là Cô Betty còn giữ tất cả hình ảnh và vật lưu niệm của các học sinh Lê Ngọc Hân ngày xưa trong cuốn album mang về từ Việt Nam.

Hiện nay tình trạng sức khoẻ của Cô Betty không mấy khả quan, nhưng Cô rất vui và cảm động khi được gặp lại các CHS LNH.

Cô Betty và các SV Đà Lạt trong đó có 2 CHS Lê Ngọc Hân vào đầu thập niên 1970.

Cô Betty Wilkinson trong thời gian ở Việt Nam

Tin vui

Chúng tôi hay tin **Chị Spring Xuân Trần** sẽ làm lễ vu quy cho thứ nữ là **Julie Trần**. Hôn lễ sẽ cử hành vào ngày 10 tháng 6 năm 2006 tại Westminster, Colorado. BCH xin góp vui với Chị cùng gia đình và thân chúc Cháu được hạnh phúc bên chồng.

Đặc San 2006

Để chuẩn bị cho Đặc San 2006 dự trù phát hành vào tháng 10/2006.

Chúng tôi trân trọng kính mời Quý Thầy Cô , các Anh Chị CHS Nguyễn Đình Chiêu và Lê Ngọc Hân cùng Thân Hữu đóng góp bài vở (Thơ, Văn, Truyện Ngắn, Tùy Bút, Hồi Ký, Bút Ký, các bài viết nghiên cứu về Văn Hóa, Văn Học Việt Nam), hình ảnh, tư liệu liên quan đến hai Trường NDC & LNH, và Thành Phố Mỹ Tho.

Chúng tôi ước mong rằng, mỗi quyển Đặc San là một khu vườn yên tĩnh, nơi đó người đọc sẽ tìm về được những kỷ niệm êm đềm dù đó là đắng cay hay hạnh phúc. Người viết chính là Người Mở Công Vườn.

Thời hạn chót để nhận bài là ngày 31 tháng 7 năm 2006.

Xin email về địa chỉ: vinhngo2000@gmail.com
Hoặc gửi về địa chỉ ghi trên Bản Tin.

Thương về trường cũ

Trường bỏ ta hay ta bỏ đi
Mà sao ray rứt buổi phân kỳ
Tháng năm giăng mắc mưa vào hạ
Làm não lòng thêm cảnh biệt ly

Tan nát chim no rời tổ mẹ
Ngõ ngang nhìn lại cảnh trường xưa
Vô tình trường lớp tro nền đá
Chẳng nói nên lời để tiễn đưa

Vương vẫy trên đường mưa gió lạnh
Hùng Vương lả tả cánh hoa me
Mùa này me rụng ai tranh nhặt
Đề tặng cô nàng Đệ Nhất C

Ly biệt nào rồi cũng biệt ly
Bạn lòng chi nữa lúc ra đi
Xót xa cho mấy rồi ly biệt
Trường hồi cho ta một ước kỳ.

Mặc Nhân
Mỹ Tho.

BẠN CÓ BIẾT? Thế giới của chúng ta

Nếu thu nhân loại toàn thế giới xuống thành một làng nhỏ có 100 người, ta sẽ có một cái làng như sau :

- 57 người châu Á
- 21 người châu Âu
- 14 người châu Mỹ (Nam Mỹ và Bắc Mỹ)
- 8 người châu Phi
- Sẽ có 52 phụ nữ
- 48 đàn ông
- 70 người da màu
- 30 người da trắng
- 6 người sẽ sở hữu 59% tổng tài sản của làng, và cả 6 người đều là người Hợp chủng quốc Hoa Kỳ.
- 80 người sẽ không có nhà ở tử tế
- 70 người mù chữ
- 50 người sẽ không được ăn no
- 1 người sẽ chết
- 2 người sẽ được sinh ra
- 1 người có máy tính
- 1 (chỉ có 1 người) có trình độ Đại học trở lên

Nếu nhìn Thế giới dưới góc độ như thế này ta sẽ thấy rằng chúng ta, những con người, cần sự thông cảm, đoàn kết, sự nhân ái và trí thức đến mức nào!

- Nếu trong tủ lạnh nhà bạn có thức ăn, bạn được ăn mặc tử tế, bạn có 1 mái nhà và 1 cái giường êm ấm, bạn giàu có hơn 75% nhân loại.

- Nếu bạn có tài khoản trong ngân hàng, tiền trong ví và 1 ít xu lẻ trong túi quần, bạn đã thuộc 8% no đủ của toàn Thế giới.

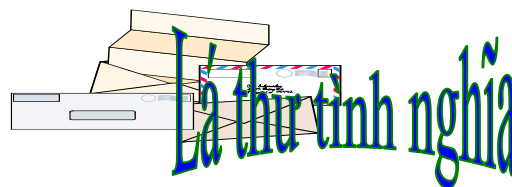
- Nếu sáng nay bạn thức dậy khoẻ mạnh, nghĩa là bạn hạnh phúc hơn 1 triệu người rồi đấy, những người không sống được đến tuần sau.

- Nếu bạn chưa bao giờ trải qua chiến tranh hay sự cô độc trong những phòng giam của nhà tù, nếu bạn chưa phải hấp hối vì đói và khát, bạn hạnh phúc hơn, may mắn hơn 500 triệu người trên Thế giới này.

Nếu bạn đọc những dòng chữ này, bạn sẽ hạnh phúc gấp 2 lần vì :

- Có ai đó nghĩ đến bạn
- Bạn không nằm trong số 3,8 tỷ người mù chữ

Và hãy nhớ rằng, bạn là một phần của Thế giới.

1) Anh Huỳnh Thiên Tài, San Diego, California:

Anh không cho phép gọi anh là nha sĩ hay viết DDS sau tên khi gửi BT đến anh thì chúng tôi xin vâng lời gọi là “anh” vậy nhé (thú thật vì có một số người rất thích gọi bằng chức vụ) Chị Thủ Quý cảm ơn anh rất nhiều đã thường xuyên đóng góp vào quỹ sinh hoạt của Hội AH chúng ta. Thân chúc anh khỏe mạnh, hạnh phúc.

2) Anh Bảo Đình Giang, Mỹ Tho, VN

Cảm ơn anh về bài thơ rất dễ thương “Chuyện tình hai nhánh sông.” Sẽ cho đăng vào ĐS 2006 phát hành cuối tháng 10/2006. Chúc Anh thật nhiều sức khỏe.

3) Anh Huỳnh Quốc Minh, Đức Quốc

Thật là thú vị khi đọc bài “Rửa chợ” Mỹ Tho. Chúng tôi cho đăng trong BT này và chắc chắn sẽ đem đến niềm vui cho tất cả, cũng như sẽ có một số anh chị nhà ở quanh khu chợ Mỹ Tho được sống lại kỷ niệm thời thơ ấu. Anh có biết là trong đám “con nít” đi theo các vòi rồng xịt nước rửa chợ anh mô tả đó, có tôi không? Mong anh khỏe mãi và viết thêm nhiều về khung trời tuổi nhỏ của chúng ta. ĐS 2006 đang chờ bài của anh đây. Đa tạ.

4) Và đây là những đoạn trích trong lá thư anh Lê Thanh Khiết gửi Thầy Phan Chùng Thanh:

“Em đã nhận được năm mươi đô là Thầy gửi cho, em xin cảm ơn Thầy thật nhiều..... nhớ ngày xưa Thầy là tay vợt em yêu thích nhất, những cú bả nhỏ gần lưới đều bị Thầy chớp nhoáng chồm lên vung vợt đánh chéo góc, đôi thủ bó tay.....Em mơ ước ngày nào đó Thầy về lại Mỹ Tho đến quán Châu Điều (bay giờ kang trang thoáng mát hơn nhiều) để xuất vài chiêu cho bọn trẻ phục tài lão tướng.... “

Được biết anh Lê Thanh Khiết (CHS NDC 56-63) đang vất vả mưu sinh bằng nghề bán vé số nhưng đọc thư anh ngoài lời cảm ơn Thầy Thanh, chúng ta còn đọc được lối sống an nhiên tự tại và lạc quan của anh: “Thời gian vẫn trôi và em vẫn ngày ngày đi bán vé số, mòn chân qua những con đường đã đi ngày hôm qua, hôm

kia.... Dù chân có mỏi đến đâu, em vẫn phải đi và cứ đi!”.... cũng như chúng ta ở đây hay nói “Life must go on...” Chúng tôi thân chúc anh Khiết nhiều sức khỏe và kính chúc Thầy Phan Chứng Thanh luôn khỏe mạnh yêu đời với trái tim đầy tình thương cho tất cả học trò.

Quý Sinh Hoạt

Các Nơi Khác

1) Đăng An Khương	GA	\$50
2) Bạch thị Bê	GA	\$20
3) Trần t. Bích Thu	MD	\$30
4) Trần Hữu Trát	NY	\$100
5) Phan t. Mụi	TX	\$20
6) Trần V. Công	NC	\$50

\$270

Từ California

1) Thầy Diệp Xuân Lai	Sacramento	\$20
2) Bùi Hữu Thế	San Diego	\$20
3) Lê Hoa Tiên	San Diego	\$20
4) Nguyễn T. Ngọc Hiếu	San José	\$30
5) Nguyễn thị Gương	San Rafael	\$55
6) Nguyễn thị Trần	San José	\$50
7) Nguyễn thị Thu	Torrance	\$20
8) Mã Đệ	Milpitas	\$50
9) Huỳnh Thiên Tài	San Diego	\$100
10) Lê thị Hiệp	San Diego	\$20
11) Đồng Minh Vương & Nguyễn Kim Thêu	San José	\$30
12) Lâm Vĩnh Phú	Winetka	\$20

\$435

Tổng cộng: \$705

Báo cáo của thủ quỹ

Tồn quỹ tháng 2/06	\$6515
Thu (niên liễm + ủng hộ)	\$705

Chi:

a) BT 39 (in ấn + bưu phí)	\$328
b) Giúp 1 CHS 72 tuổi già bệnh ở Mỹ Tho (chị Nguyễn t. Túy Hồng)	\$50
c) Phúng điệu đám tang (anh Nguyễn Ngọc Ân + thân phụ anh Nờ, Thầy Đoàn Duy Tường)	\$250

Tổng Chi \$628

Tồn quỹ tháng 5/06 \$6592

Mẹ Là Kho Tàng

*Con còn mẹ, còn kho tàng vô giá
Không có gì so sánh được mẹ yêu
“Mẹ còn bên khi con tuổi xế chiều”
Lời con khấn đêm đêm bên bàn Phật
“Con dẫu lớn vẫn là con của mẹ
Đi suốt đời lòng mẹ vẫn theo con”
Ôi trái tim kia chẳng chút hao mòn
Như đúc kết bằng kim cương ngọc thạch*

*Chăm chút nuôi con chuỗi ngày lặn đặng
Gian nan nào mẹ cũng chẳng từ nan
“Con thành nhân như cho mẹ kho tàng”
Lời mẹ dạy con ghi lòng tạc dạ
Nên những khi gặp gian nan vất vả
Con nhớ câu, “Giấy rách giữ lấy lề”
Mà thẳng lưng vượt thoát mọi ề chề
Sống xứng đáng, “Con là con của mẹ”.*

Nhân Ngày Của Mẹ.
Viết thay những người con.
Kính dâng những bà mẹ hiền còn tại thế.

Diệu Trinh.

Nhân kỷ niệm 50 năm ngày thành lập trường Nữ Trung Học Lê Ngọc Hân Mỹ Tho, (25 tháng 8 năm 1957), hội AH Cựu Học Sinh Nguyễn Đình Chiểu và Lê Ngọc Hân tại các Quốc Gia Hoa Kỳ, Úc Châu, Canada và Pháp sẽ phối hợp thực hiện một Đặc San với chủ đề : **“Lê Ngọc Hân, từ Công Chúa đến trường Nữ Trung Học Mỹ Tho”**. Đặc San này dự trù ra mắt vào **tháng 8 năm 2007**.

Mọi chi tiết sẽ được thông báo trong Bản tin 41.

